1/2016

Časopis Evanjelického cirkevného zboru v Obišovciach

z obsahu:

- *Úvod*
- *Viete o tom, že...*
- *Manželské večery*
- *Oznamy*
- *Blahoželáme!*
- *Mládežnícke okienko :-)*
- *80. výročie posviacky v Trebejove*
- *Vtipy*
- *Je to o nás, alebo nie?*
- *Povolebná spoveď...*
- *Kvíz*
- *čítam - čítaš - čítame...*
- *Rozhovor s Kristínkou z Bieloruska*
- *Modlitebný kalendár*
- *Rozpis služieb Božích*

Len jedno je potrebné

Vlastníme veci, že by človek povedal, že môžeme rozdávať. Od domov - niektorí majú aj dva domy - áut, bicyklov, elektroniky, no bolo by čo vymenovávať. Iste, sú to potrebné veci k životu. Zžijeme sa s niečím a už to musíme vymeniť. Najmä elektroniku. Ale aj automobilový priemysel ide veľmi rýchlo dopredu. Ochrana životného prostredia - teda prvky v našich autách, ktoré musia spĺňať požiadavky na jeho ochranu. Všetko pokladáme za potrebné. Tak, aby sme normálne žili, mohli cestovať do práce, do škôl, za rôznymi akciami, atď. Tiež zabezpečiť aj chod domácnosti. Niečo si vypestujeme na záhrade, aj si veľa vecí poopravujeme sami, aby sme ušetrili. Robíme, čo môžeme, aby sme dokázali aj pomôcť bratom, sestrám, nášmu, ale aj iným cirkevným zborom, či prispieť na rôzne akcie, alebo aj pre združenia, ktoré vyvíjajú činnosť, ktorá sa nám pozdáva.

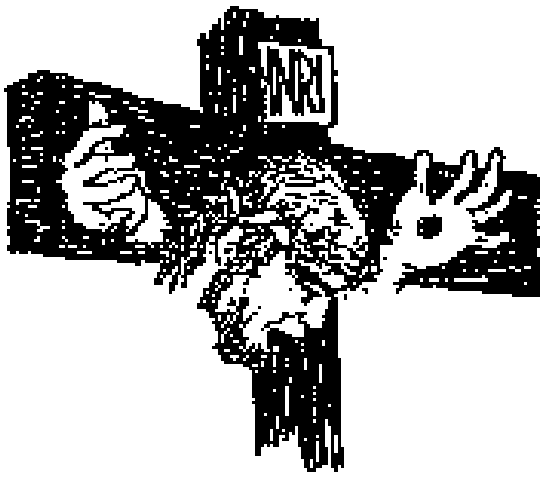

Potom, keď si to ako tak naplánujeme, tak prídu na rad modlitby za všetko, čo by sme radi, aby Pán Boh požehnal. No a žijeme, pracujeme, beháme, naháňame sa, snažíme sa, aby sme to dokázali. Samozrejme, že sa spoliehame na požehnanie od Boha. Sme si istí v tom, že bez Boha, bez Jeho pôsobenia, vedenia, pomoci, rád, by sme to isto iste nezvládli.

Ešte jedna myšlienka, ktorá mi prišla na um, pri písaní. Má to súvislosť s tým naším vlastníctvom, s tým čo dokážeme, čo sme mohli vykonať, ako sa nám to podarilo. Dokážeme sa s tým rýchlo pochváliť. Opíšeme to, ako úžasne veci vychádzali a výsledky sa dostavili. Už ťažšie je to s tým, čo nám Pán Boh nepožehnal. Lebo iste vedel prečo. Aj my to vieme, len akosi nás to viac mrzí. Dokážeme veľmi podrobne opísať to, čo máme. Aké kvality má auto, telefón, počítač a iné.

Všetko toto som neopísal na to, aby som niekoho kritizoval. Ani vám nechcem povedať, že sa nemáte so svojimi skúsenosťami podeliť s blížnymi, bratmi a sestrami. Len som chcel dospieť k tomu, aby sme si do hĺbky srdca uvedomili, čo je dôležité a čo prospešné. Všetko je to milosť Božia.

„Len jedno je potrebné.“ Lk 10:42. Tento text nám hovorí, ako to vlastne je. „Mária si vybrala lepší podiel, ktorý jej nikto nevezme.“ Nie je všetko dôležité a potom prídu na rad Božie veci. Jedno je dôležité! „Tá (Mária, sestra Marty) si sadla Pánovi k nohám a počúvala Jeho slová.“ Iste, dnes nemôžeme sedieť pri nohách Pánových. Ale môžeme počúvať Jeho slovo, byť tak Jeho učeníkmi a teda obrazne, sedieť pri Jeho nohách. Alebo jasne povedané, On má byť na prvom mieste, teda v našom srdci. Potom príde požehnanie, potom budeme pozerať na veci z Jeho uhla pohľadu, potom si budeme vo viere istí, že to, čo Boh koná, dobré je. Budeme prijímať veci v našom živote ako z Jeho ruky.

Prajem vám požehnanú Veľkú noc, aby ste naplno prežili a žili prítomnosť Krista vo vašich životoch.

Ján Brozman, zborový dozorca.

Viete o tom, že...

Viete čo je... episkopálny model cirkvi?

Episkopálny model cirkvi je model, v ktorom je cirkev riadená zhora, teda biskupmi. Znamená to, že najvyššiu právomoc v cirkevných štruktúrach majú biskupi v tej ktorej diecéze, samozrejme s jurisdikciou. Je to model, ktorý je viditeľný u nás v Rímsko-katolíckej cirkvi. Najväčšiu právomoc v rozhodovaní v tom ktorom zbore má diecézny biskup. Rozhoduje o duchovných veciach, ako aj materiálnych. Ako sú napríklad odpredaje pozemkov, či budov, prenájom pozemkov. To všetko sú veci, o ktorých rozhoduje biskup a jeho úrad, aj keď je vlastníkom ten ktorý cirkevný zbor.

Aj v tomto modeli dochádza k určitým zmenám, pretože v zboroch v rímskokatolíckej cirkvi dnes už existujú rôzne presbyterské rady zostavené z laikov, ktoré pomáhajú pri organizovaní a riadení zboru. Vo vyšších cirkevno-organizačných jednotkách je to iné v tom, že existuje síce presbyterská rada, ktorá je akoby senátom diecézneho biskupa, je však zostavená výlučne z kňazov diecézy a pomáha pri jej riadení.

Tým pádom je v tomto systéme riadenia značne obmedzený vplyv neordinovaných na fungovanie cirkvi.

Ak by sme hľadali nejakú oporu v Božom slove pre synodálno-presbyteriálny, alebo episkopálny systém riadenia, nenájdeme nič jednoznačné.

Na začiatku kresťanskú cirkev riadili apoštoli. Neboli kňazmi, ani biskupmi, aj keď poverenie pásť ovečky mal apoštol Peter spolu s ostatnými apoštolmi. V Božom slove máme len jeden prípad riešenia problému v cirkvi, ktorý sa týkal pohanov. Kvôli tomu zvolali apoštoli konvent, o ktorom sa píše v Skutkoch v 15 kapitole. Spomína sa, že tento problém riešili **apoštoli a starší** z niektorých kresťanských zborov. Starší boli laici, zodpovední a verní mužovia vo viere, ktorí v neprítomnosti apoštolov zodpovedali za zbor a riadili ho.

Vyzerá to skôr na synodálno-presbyteriálny spôsob riadenia cirkvi.

Iným argumentom by mohlo byť, že cirkev je spoločenstvo veriacich ľudí, ktorého hlavou je Kristus a nie biskup, teda jeden človek. Myslím, že pre hľadanie Božej vôle a pravdy je potrebných viac hláv. V takomto duchu sa niesol aj prvý apoštolský konvent. Pohľadov a názorov odznelo viacej, nakoniec sa vybral ten, ktorý väčšina považovala za najrozumnejší.

Tento model by si naša cirkev mala zachovať. Aj kvôli tomuto princípu nie je dobré, aby sme mali v našej cirkvi len jedného biskupa a jeden biskupský úrad. Princíp generálneho biskupa, ktorý je nadriadený dvom dištriktuálnym nie je práve kvôli tomuto veľmi biblický. Hlavou cirkvi je Kristus a biskupi v svojich úradoch by mali byť rovnocenní, aby sa nemohol nikto z nich vo svojom úrade povyšovať.

Vyzerá to tak, že v nasledujúcich mesiacoch nás čaká práve tento boj o zachovanie synodálno-presbyteriálneho systému riadenia, pretože sa nám čím ďalej tým viac vnucuje práve ten episkopálny. S jedným generálnym biskupom a ďalšími akýmisi pomocnými. Cítiť to v našej cirkvi na každom kroku.

Jaro Petro

Manželské večery

Ako budovať manželstvo na celý život. Pod týmto heslom sme sa zapojili do stretnutí s názvom Manželské večery. Doteraz sme to zažili iba z druhej strany. Dvakrát. Julka s dievčatami chystala večeru v kuchyni, Robo hral na klavíri počas rozhovorov. Tento rok sme už spĺňali jedinú podmienku, aby sme sa mohli zapojiť na strane účastníkov, sme manželia.

Oslovilo nás to už od prvého stretnutia. Prvá téma s názvom Budovanie pevných základov nám dala veľa podnetov na premýšľanie, skúmanie nášho manželstva, ale aj výziev, ako ho zlepšiť. Konkrétne sme si v prvý večer dohodli každo-týždenné „rande“, na ktorom budeme spoločne budovať naše manželstvo, venovať celú pozornosť tomu druhému.

Vďaka bratovi farárovi môžeme jasne vnímať, že manželstvo nebude fungovať iba na základe naučených lekcií, ktoré na stretnutiach preberieme. Vyučuje nás, že uprostred všetkých našich snáh musí byť Boh spájajúci dvoch hriešnych ľudí, ktorí budú stále nedokonalí a neustále budú robiť chyby. Jedine s Bohom môže manželstvo plne fungovať. Je to predsa niečo, čo vymyslel Boh.

Zároveň sme veľmi radi, že na stretnutiach vidíme množstvo manželských párov, rôznych vekových kategórií, ktorí nechcú nechať život len tak plynúť, ale chcú niečo urobiť preto, aby manželstvo nie len fungovalo, ale bolo lepšie, prinášalo dobré ovocie a bolo príkladom manželstva tomuto svetu.

Ešte nie sme ani v polovici osemmesačného kurzu a už teraz sme vďační za to, čo sme sa mohli naučiť. Veľmi sa tešíme na témy, ktoré nás čakajú.

Ak by ste niekedy v budúcnosti počuli, že sa budú organizovať „Manželské večery“, vrelo Vám ich odporúčame.

Julka a Robo

Časopis **Pútnik** vydáva Evanjelický a.v. cirkevný zbor v Obišovciach pre vlastnú potrebu. Redakcia: Jaroslav Petro, Dušan Kosturko, Marek Mižišin, Beáta Székelyová, Dano Mišina, Milan Richtarik. Rubrika jubilanti: Viera Richtariková. Detský kútik: Zuzana Alexovičová. Grafická úprava a tlač: Marián Straka.
Kontakt: Obišovce 186, 044 81 Kysak, tel: 0902 277 898, email: putnik@lutheran.sk, www.lutheran.sk, číslo účtu: 4012496590 / 7500

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

⇒ Detský tábor bude tohto roku 1.-5. augusta 2016 v Červenici. Po niekoľkých rokoch na Sigorde, už je potrebná zmena. Priestor bol síce dostatočne veľký, ale rokmi sa zhoršovali podmienky. Vzhľadom na to, že júlové termíny už boli v Červenici obsadené, vybrali sme tento začiatkom augusta. Tešíme sa na deti a veríme, že nás v tomto diele Pán Boh aj tohto roku požehná.

⇒ Práce na organe postupne pokračujú. Vonkajšia skriňa organu sa po zreštaurovaní vrátila z Čiech. Je už vyrobený úplne nový hrací stôl a pokračuje sa na vnútorných častiach nástroja. Vzhľadom k tomu, že bolo potrebné zaplatiť reštaurátorské práce v Čechách a je potrebné kúpiť ventilátor, vyplatili sme prvú zálohovú platbu vo výške 5000,- eur. Na základe jednaní, ktoré viedol brat dozorca, podarilo sa s organármi dohodnúť na celkovej sume za opravu vo výške 8400,- eur.

⇒ Po Veľkej noci nás čaká ešte úprava chóru. Potrebujeme vyrezať na priečelí chóru miesto pre umiestnenie organu a urobiť aj novú podlahu.

Blahoželáme!

1.4.2016 – 30.6.2016

50 rokov
Miroslav Mihaľ, Drienovská Nová Ves
Blažena Molnárová, Kysak 149

55 rokov
Dušan Babej, Drienovská Nová Ves 127

65 rokov
Ľubomír Juhás, Kysak 103
Jaroslav Kosturko, Kysak 394
Mária Szabóová, Obišovce 71

70 rokov
Ján Mihaľ, Obišovce 134
Zdeněk Růžička, Trebejov 35
Eva Sabolová, Obišovce 96

75 rokov
Pavol Galdun, Drienovská Nová Ves 133
Jozef Tremko, Kysak 35

90 rokov
Mária Chovanová, Suchá Dolina 29

Našim jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

Vianočný koncert Fusion

Približne pred rokom sme mali v našom zbore hostí z Banskej Bystrice, ktorí nám prišli predstaviť projekt FUSION. Po niekoľkých mesiacoch sme tento projekt rozbehli aj v našom CZ. Na začiatku sme mali zmiešané pocity, niektorí nadšenie, iní obavy a očakávania, čo tento projekt prinesie pre náš zbor. Od apríla 2015 sa každú sobotu stretávajú dorastenci a mládežníci z Kysaku a okolia pri nácviku spevu a hry na hudobné nástroje.

V sobotu pred Vianocami sa konal ich prvý koncert. Stretli sme sa v preplnenom kultúrnom dome v Kysaku, zišli sa rodičia detí, obyvatelia Kysaku a členovia nášho cirkevného zboru. Na takmer dvojhodinovom koncerte nám mládežníci predstavili svoj repertoár, spievajú prevažne anglické piesne. V predvianočnom čase si pre nás pripravili aj vianočné koledy. Počas programu zaznelo aj zamyslenie nad slovom Božím, ktorým nám poslúžil Jany Havrila z Fusion tímu. K vianočnej atmosfére samozrejme patrí aj kapustnica, navarili ju pre nás ženy z nášho CZ Hanka Zuščinová a Vierka Richtáriková. Vianočný punč a perníčky pripravili dievčatá z Fusion. Bol to požehnaný čas pre všetkých prítomných. Rodičia mohli byť právom hrdí na svoje deti, čo aj dali najavo dlhým potleskom.

Chcem popriať nášmu Fusion vytrvalosť pri nácvikoch a veľa takýchto vydarených koncertov a vysloviť prosbu nech Pán Boh žehná túto prácu v našom zbore.

Milka Gallová

Seniorátna noc mládeže v Košiciach

Seniorátna noc sa po 4 rokoch uskutočnila v Košiciach. No tento rok sa stretli mládeže len z 2 cirkevných zborov, aj keď boli pozvaní všetci. Okolo 18-tej hodiny sme začali stretnutie hrami v skupinkách. Neskôr začal oficiálny program, kde sme hrali hry a samozrejme bola aj téma. Zamýšľali sme sa nad Štefanom a jeho smrťou.

Sk 7,56 - keď Štefan hovoril o tom, že vidí Ježiša stáť, znamenalo to, že Štefana víta a páči sa mu, že o ňom svedčil. Taká druhá vec, čo si môžeme zobrať do života, je, že Štefan namiesto toho, aby sa zlostil na ľudí, ktorí ho kameňovali, im žehnal a modlil sa za nich, ako to môžeme čítať v Sk 7,60. Nikdy nevieš, aký dopad má tvoj hnev na ľudí, ktorých máš okolo seba. Namiesto toho by si sa mal za nich modliť preto, že nevieš, koho tento prejav lásky môže priviesť k Bohu.

Po téme sme mali večeru, počas ktorej bola aj diskusia o téme. Neskôr sme mali voľný čas, kedy sa niektorí išli prejsť a niektorí pokračovali v rozhovoroch. O 23:15 začali polnočné chvály v kostole, ktoré viedol Hudson Taylor Jones. Potom sme mali ešte hry v skupinkách a rozhovory. Ráno boli raňajky, po ktorých sme sa rozišli. Bol to skvelo strávený čas s ľuďmi, s ktorými sa často nestretávame. Dúfam, že sa o rok stretneme zase.

Tomáš Petro

Milé deti!

Ďalšie číslo nášho časopisu prichádza v období Veľkej Noci. Tá nie je veľká len tak, pre nič za nič. Ak v bludisku priradíte popleteným písmenkám ich správne miesto, dozviete sa, čo je najdôležitejšou udalosťou Veľkej Noci a vďaka čomu sa nemusíme báť smrti. Touto udalosťou Ježiš totiž nad smrťou zvíťazil ☺

Skúste tiež (spolu s rodičmi, ak ešte neviete sami) v Biblii nájsť, v ktorom evanjeliu sa o tejto udalosti píše najviac.

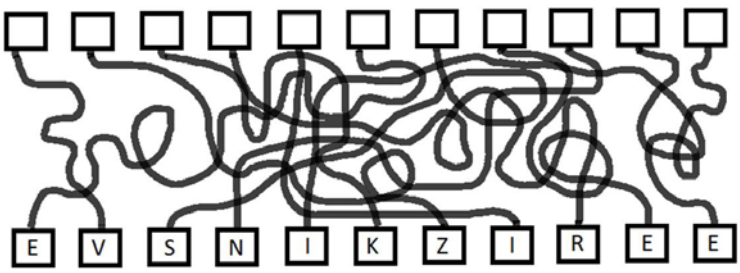

80. výročie posviacky v Trebejove

(dokončenie z minulého čísla) *Za staroturanský spolok, ústredie nášho spolku, prehovoril jeho predseda, brat Krúpa. Prečítal Rim. 1, 15-16. Evanjelium je mocou Božou na spasenie každému veriacemu. Nebyť tejto moci evanjelia Božieho, mnohí by sme tu dnes neboli. Len evanjelium zachránilo nás a zachráni ešte mnohých.*

Po zaspievaní piesne: „Tys Pánom, Kriste!“ (41. Sionské) trebejovským sborom prehovoril náš milý ujček, brat Šaling z Menguzoviec pod Tatrami. Prečítal nám 150. Žalm. Ten náš spolkový dom že je postavený na to, aby sme v ňom chválili Hospodina. A končil slovami z 1Kráľ. 8, 28-29: „A opatř k modlitbě služebníka svého a k úpění jeho, Hospodine, Bože můj, před tebou, aby oči tvé byly otevřené na dům tento v noci i ve dne, na místo toto, o němž jsi řekl: Tuť bude jméno mé, abys vyslýchal modlitbu, kterouž se modlívati bude služebník tvůj na místě tomto“.

Za ozdínsky spolok „Modrého kríža“ prehovoril brat Pánik slovami Kol. 3, 1-4: „Hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha“.

Po spoločnom zaspievaní piesne: „Smieť žiť pre Krista“ (232. Sionské) prehovoril za bratislavský spolok „Modrého kríža“ brat Chalupka na slová 1. Kor, 13, 13: „viera, nádej a láska – je nám treba pri stavbe kráľovstva Božieho“.

Po ďalšej spoločnej piesni: „Ó, tá láska...“ (363. Sionské) prehovoril za spolok „Modrého kríža“ na Málinci brat Vanek textom 1. Jána 1, 4: „aby bola vaša radosť naplnená“. Po jeho preslove zaspievali sme spoločne pieseň 314. Sionských: „Zvelebujem moc svätej lásky“.

K predmetu slávnosti prehovoril ďalej brat kazateľ Sadloň. Svojimi poznámkami na slová 1. Kráľ. 7, Iz, 66, 2. Kor. 6, 16 a Ef. 2, 21 ukázal nám, že Boh chce prebývať v srdci človeka. Že srdce aj telo každého z nás má byť chrámom Božím.

Po ňom krátko prehovoril brat Rudič za náš trebejovský spolok „Modrého kríža“: „Sami sa jako živé kamene budujte, duchovný dom“ (1. Petra 2, 5). Slovo Božie, jako kladivo rozrážajúce skalu, ukazuje nám, čo sa na nás do stavby kráľovstva Božieho nehodí, od čoho sa máme dať otesať, očistiť nášmu Pánovi-Staviteľovi kráľovstva Božieho, ktorý nás jedine učiní súcimi pre stavbu svojho kráľovstva, jako murár kameň.

Ešte raz krátko prehovoril brat Činčurák textom Sk. 10. 34-48 o Korneliovi. Potom dopoludňajší program dokončil modlitbou brat Sadloň.

Spievané piesne na povzbudenie medzi preslovmi a prednáškami doprevádzala aj beniakovská dechová hudba, ktorá účinkovala na slávnosti aj mimo programu, zvlášte o poludňajšej prestávke, keď aj beniakovskí speváci zaspievali niekoľko sborov.

Dopoludňajší program slúžil hlavnému predmetu slávnosti, odpoludňajší mal ráz evanjelizačný a spolkový – abstinentný. O druhej hodine, keď už zase modlitebňa bola preplnená, a na dvore aj na ceste sedelo aj stálo plno ľudí, všetci sme povstali a spoločne sme zaspievali: „Hrad přepevný jes Pán Bůh náš“. Po modlitbe brata Michala Roháčka zaspieval beniakovský sbor: „Velký je Bôh!“ (Sionské 310.) a slovom Božím nám slúžil brat Struhár z Ozdína textom z Luk. 6, 17-23. Nemocní hľadajú Lekára-Pána Ježiša, chcú sa Ho dotknúť, aby ich uzdravil. Láskyplný Spasiteľ chce pomôcť aj dnes každému, ale On prijíma len hriešnikov, ktorí sú trápení neduhom hriechu, ktorý On prišiel sňať. K tomu sme zaspievali pieseň: „Nič nečisté nevstúpi tam, Bôh náš kde prebývá“ (Sionské 202.). Ďalej predniesla Betka Kováčová báseň: „Stánok Boží“ a beniakovský sbor zaspieval: „Túžobne, Pane, vzhliadam za tebou“ (Sionské 378.). Jurko Cibulák a Ondrej Kováč predniesli básne: „Rozpustilý šuhaj“ a „Opilcovo dieťa“. Po týchto sme zaspievali spoločne z piesne 514. zo Zpěvníka 2. a 3. verš“ „Hnusnéť opilství...“ a potom predniesol ešte Miloš Buzga báseň: „My, vojsko Ježiša“.

Po piesni „Rozostretý prápor kríža na bojište volá nás“ (Sionské 60.) slúžil nám slovom Božím brat Michal Roháček slovami z Luk. 7, 36-50. Pán Ježiš prijal za svojich učeníkov úbohých hriešnikov. Farizejovia a zákonníci Ho nepočúvali, ani Ho nepochopili. Hlavným predmetom tu bol verš 40. Konečné slovo bolo: „Čiňte pokánie a verte v evanjelium!“ (Mar. 1, 15.). Tento verš je napísaný nad oknami zvonku na modlitebni. Po piesni: ‚Poď k Ježišovi, poď ešte dnes!“ (Sionské 318.) krátko prehovoril brat Činčurák na slová Zach. 3, 1-10 a po piesni: „Či chceš väzby hriecha byť sprostený?“ (Sionské 236.) prehovoril ešte nakoniec brat Šaling z Žalmu 71, 8-12, jako na svoju rozlúčku s nami, lebo je už veľmi starý a nevie, či ešte príde dakedy medzi nás a preto sa ešte s nami pomodlil. Po modlitbe zaspievali sme pieseň: „Budiž Bohu česť a chvála za dar Jeho milosti!“ (Sionské 49.) a na rozlúčku predniesla Anča Tomášová báseň: „Srdečná vďaka“. S radosťou sme sa ráno schádzali, s väčšou radosťou však sme sa rozchádzali, keď nás Pán obživil, povzbudil a dal nám nového nadšenia k ďalšej a vernejšej práci na šírení Jeho kráľovstva.

Ale aj satan so svojimi učeníkmi bol pripravený a teda, aj on chcel ukázať, čo vie. Asi o pol tretej, keď naša slávnosť už trvala pol hodiny, tak že všade bolo ticho, prišli do spomenutého neobydleného domu naproti modlitebni Cigáni s basou a s husľami. Za chvíľku začali hrať do skoku. Zábavu začali jednoducho bez vedomia starostu obce. Brat Gaľa, starosta, išiel ich teda ihneď vyšetriť a po vyšetrení zakázal im hrať. Samozrejme, rozkričali sa na neho aj Cigáni aj parobci, ktorí tam mali vedúce slovo. Starosta im teda slušne zábavu zakázal a odišiel od nich. Asi desať minút bolo ticho. Rozmýšľali a radili sa, čo majú robiť. Začali znova hrať. Starosta išiel ich zase upozorniť, že jednajú proti zákonu. Rozmysleli si to. Snáď ešte mali dajakú špetku „evanjelického povedomia“ v srdci. Odišli a pokračovali v zábave za dedinou až do večera.

Ale svet, jako obyčajne, len v noci žije, lebo miluje tmu. Tak aj teraz. Prišiel večer, noc, a teprv teraz mohol satan so svojimi učeníkmi triumfovať. Hrali, skákali, výskali a strieľali po dedine temer celú noc. Tak som celú noc zase nespal. Už dávno bolo po polnoci, keď sa rozchádzali a keď najviacej hulákali a strieľali. Niečo podobného už roky v našom evanjelickom Trebejove nebolo počuť. Poneváč v Trebejove toľko a tak sprostých a na to súcich ľudí nemali, zavolali si na pomoc seberovných zo susedných dedín. A tí im s radosťou prišli na pomoc. Jako sú vedení, tak chodia. „Aká žalosť, musieť vidieť skazu ľudu svojeho!“

-dk-

Vtipy

Prečo Pán Boh nikdy nedostal miesto na nejakej univerzite?

1. Mal len jednu významnú publikáciu.
2. Navyše, bola písaná hebrejsky, aramejsky a grécky.
3. Nemala žiadne odkazy na inú literatúru.
4. Nebola publikovaná v žiadnom významnom slovníku.
5. Sú isté pochybnosti, či ju vôbec napísal sám.
6. Jeho prístup k spolupráci je veľmi svojrázny.
7. Vedci stále nenašli spoľahlivý spôsob kontroly výsledkov jeho práce.
8. Pri práci s ľudskými vzorkami si nevyžiadal súhlas Výboru pre etiku.
9. Málokedy chodil prednášať, obvykle len prikazoval čítanie svojej knihy.
10. Všelikde sa o ňom dokonca hovorí, že za neho chodil prednášať jeho syn.
11. Mal len občasné konzultačné hodiny, a aj to len na vrcholku hory.
11. Prvých dvoch študentov vyhodil za nesprávne orientovanú túžbu po poznaní.
12. Aj napriek tomu, že mal ku skúške len desať požiadaviek, žiadny študent aj tak neuspel.

Adam je nešťastný, príde k nemu Eva a pýta sa:
- Adam, prečo si taký smutný?
- Vieš Evka, nikdy by som nepovedal, že z nášho syna Kaina vyrastie masový vrah. Veď už vyzabíjal štvrtinu ľudstva.

Dvaja policajti zastavujú vozidlá a zastavia tiež farára. Pýtajú sa ho:
- Pán farár, čo to tam prenášate?
- Boiler, pán policajt.
- Dobre, môžete pokračovať v jazde.
O chvíľu sa pýta jeden policajt druhého:
- Ty, Jano a čo je to boiler?
- Ja neviem... Ty si chodil na náboženstvo!

Na hodine sa učiteľ pýta:
- Deti, kto chce ísť do neba?
Všetci zdvihli ruku, len Janko nie.
- A ty, Janko, čo? Ty nechceš ísť do neba?
- Áno, ale mama mi kázala, aby som išiel zo školy hneď domov.

Je to o nás, alebo nie?

Príbeh ženy pristihnutej pri cudzoložstve, ktorú priviedli zákonníci a farizeji k Pánovi Ježišovi, je nám veľmi dobre známy. Opísal ho evanjelista Ján na začiatku 8. kapitoly. Oslovil ma teraz trochu iným spôsobom, resp. uvidel som v ňom veci, ktoré som si doteraz nevšimol. Chcem sa o tom s vami v krátkosti podeliť.

1. Kde sa to odohralo? Kam bola privedená žena, ktorá zhrešila? – **Do chrámu (!)** Bolo to zrejme na chrámovom nádvorí – asi na nádvorí pohanov.

Na miesto, ktoré malo slúžiť na vyučovanie a misiu – kde aj pohania mali prichádzať, aby sa modlili: ***„Môj dom sa bude volať domom modlitby pre všetky národy“*** – na toto miesto V CHRÁME bola privedená žena, ktorá zhrešila, aby bola súdená a odsúdená. Miesto, ktoré bolo vybudované s cieľom vyučovania, modlitieb a misie sa zmenilo na „súdny dvor“ (!) Zdá sa dokonca, že „žalobcovia“ by nemali problém urobiť ho zároveň aj popraviskom (!)

2. Kto sa postaral o takú zmenu určenia a poslania chrámového priestoru? Zákonníci a farizeji (!) Tí, ktorí boli znalcami Písma a ktorí sa považovali za reprezentantov a strážcov zbožnosti (!) – spomeňme si, koľkokrát kontrolovali a kritizovali Pána Ježiša a Jeho učeníkov za nedodržiavanie zaužívaných nariadení a príkazov... V ich horlivosti - čo najrýchlejšie, bez akéhokoľvek odkladu potrestať hriešnika - ich nezadržal ani chrámový priestor. Pritom práve v chráme bývali obetované – zabíjané obetné zvieratá, ako obeť za hriech, aby nemuseli zomierať hriešnici. Farizeji a zákonníci však chceli hriešnika **v chráme** odsúdiť a popraviť.

3. O čo sa svojou horlivosťou za cirkevnú disciplínu títo strážcovia zbožnosti postarali? Postarali sa o **prerušenie vyučovania v chráme (!)** V druhom verši tej ôsmej kapitoly máme opísanú krásnu scénu. Pán Ježiš už na úsvite nového dňa prichádza do chrámu a všetok ľud prichádza k Nemu, On si sadá a vyučuje ich. Nádherná scéna. Ako veľmi túžime (aspoň dúfam) po tom, aby sme zažívali niečo podobné – aby aj dnes všetci ľudia prichádzali k Pánovi Ježišovi a počúvali Ho – aby boli Ním vyučovaní.

Božie vyučovanie v chráme najväčším Učiteľom – Božím Synom – prerušia, pretože podľa strážcov zbožnosti je nutné neodkladne riešiť „cirkevnú disciplínu“.

4. Čo nasledovalo? Najväčší a Najvyšší Učiteľ, aký kedy na zemi vyučoval – **zmĺkol (!)** Môžeme povedať: Boh sa odmlčal, prestal vyučovať, prestal hovoriť. Namiesto živého Božieho Slova nasledovalo písanie prstom (Božím prstom) na zem. Nevieme však nič o obsahu napísaného – zostalo to pred nami skryté.

Božie Slovo prestalo znieť – vyučovanie sa skončilo (nahradilo nám ho skryté Božie konanie), no žalobcovia boli neúnavní. Čítame, že v dožadovaní sa riešenia disciplíny **„neprestávali...“**

5. Čo na to poslucháči? Skúsme sa vžiť do pozície tých, ktorí prišli včasráno do chrámu s veľkou túžbou počúvať neobyčajného učiteľa – proroka, Ježiša z Nazareta. Bolo ich tam veľmi veľa, čítame, že sa zhromaždil „všetok ľud“. Som presvedčený, že doslova s otvorenými ústami počúvali toho zvláštneho učiteľa **(„Nikdy tak nehovoril človek ako tento človek“** – takto raz vydali o Ňom svedectvo sluhovia najvyšších kňazov...). No v priebehu tohto úžasného vyučovania sa objavia zákonníci a farizeji a privedú ženu, ktorú obvinili z cudzoložstva (aká „pikoška“). Pozornosť poslucháčov Božieho slova je okamžite odvedená na niečo úplne iné a majú to pred sebou „naživo“, takže to nie je možné prehliadnuť a prepočuť, nemajú možnosť sa toho nezúčastniť. Poslucháči, ktorí prišli počúvať Božie slovo sú (vďaka žalobcom) doslova prinútení – proti svojej vôli – zúčastniť sa „súdneho procesu“.

Je pravdepodobné, že niektorí z nich sa – čo sa toho procesu týka – priklonili na stranu farizejov a iní zase mali súcit s nešťastnou ženou a tŕpli, ako to s ňou dopadne. Boli zrejme aj takí, ktorí sa pozastavovali nad neférovosťou – neobjektivitou žalobcov: Prečo bola privedená len žena a nie aj muž, ktorý s ňou zhrešil a zaslúži si rovnaký trest ako tá žena? Nepotešiteľné a pritom veľmi pravdepodobné je, že keď sa v ten deň vrátili domov z chrámu, veľa si asi nezapamätali z **vyučovania Božím Slovom,** ktoré predchádzalo tomuto "disciplinárnemu konaniu" (ani pisateľ evanjelia si to nezapamätal...). Najviac sa rozprávalo o hriešnej žene, že ju obvinili a že bol súd na chrámovom nádvorí.

V piesňach č. 261 a 262 z nášho spevníka spievame, že cirkev je chrámom..., tak ako to píše aj apoštol Pavel v 1.Kor.3.16: ***„Či neviete, že ste chrámom Božím...?“*** Cirkev má teda obdobné poslanie, ako mal Jeruzalemský chrám. Má byť priestorom, kam majú prichádzať ľudia počuť živé Božie Slovo, kde Boh vyučuje, kde sa vysielajú modlitby, kde prichádzajú aj „pohania“ – kde sa teda robí misia, evanjelizácia – zvestovanie evanjelia – dobrej zvesti, ...

Mám však dojem, že aj my sme svedkami situácie, ktorá sa až príliš podobá tej Jeruzalemskej, o ktorej čítame na začiatku ôsmej kapitoly Jánovho evanjelia.

Zvestovanie živého Božieho Slova cirkvou, nasmerovanie a zapálenie cirkvi pre misiu medzi modernými pohanmi, využívanie nebývalých možností (o ktorých sme v cirkvi za totality iba snívali) je zdá sa akoby prerušené a nahradené riešením „neodkladných prípadov cirkevnej disciplíny“. Široká verejnosť v cirkvi (i mimo nej) je – aj proti svojej vôli – „zaťahovaná“ do riešenia disciplinárnych konaní. Vznikajú diskusie, polemiky, hádky, ... a Boh? Aká je Božia reakcia na „toto naše prerušenie Jeho vyučovania v chráme“? Zaujíma to vôbec niekoho? A aké sú a budú dôsledky takého konania? Trápi to niekoho?

Jozef Budaj

Povolebná spoveď...

Máme po voľbách a skoro celé Slovensko rieši, ako je možné, že prišiel taký rapídny nárast popularity jednej extrémistickej strany, ktorá sa dostala do parlamentu. Niektorí za to vinia predošlú vládu a ohromnú frustráciu z jej vládnutia v posledných rokoch. Možno za tým skutočne niečo je. Ak vidíte mnoho krívd, mnoho nespravodlivosti, nečestnosť, nemohúcnosť dovolať sa práva, čo vám iné ostáva? Ak sa vám minú všetky rozumné možnosti, ak sa dostanete do slepej uličky, z ktorej neviete ako ďalej, začne uvažovať inak.

Znechutený a bezradný si poviete, že nič nemá zmysel. Ovládne vás len hnev a túžba po pomste. Tých prípadov bolo na Slovensku veľa, niektoré sa zmedializovali, iné ostali skryté a utajené. Ale za všetkými tými konkrétnymi príbehmi sú reálni ľudia, ktorí sa nedovolali práva, boli oklamaní a podvedení a ostali im len oči pre plač.

Zrazu nie je až také ťažké predstaviť si, že niekto nahnevaný a ukrivdený, podvedený a okradnutý príde k urne a urobí úplne bláznivú vec, ktorú by nikdy za normálnych okolností neurobil. Dá svoj hlas strane, ktorá je „extrémom“. Nie preto, že s nimi súhlasí, nie preto, že sa mu pozdáva volebný program, nie preto, že sa mu pozdávajú jej spôsoby v politike. Ale preto, že vyjadruje svoj hnev, svoju frustráciu, svoju nemohúcnosť a nespokojnosť.

Nepíšem to preto, aby som obhajoval, či vysvetľoval niečie kroky a rozhodnutia.

Môj dôvod je úplne iný.

Chcem postaviť takéto zrkadlo pred našu „drahú Evanjelickú cirkev“. Asi nie som sám, kto má za posledné roky pocit absolútnej nemohúcnosti. Som v cirkvi farárom 18 rokov. Nastúpil som do služby až po revolúcii, takže som ako farár nezažil ťažké totalitné časy. A keďže som na začiatku slúžil na Gemeri, tak som len okrajovo evidoval nespokojnosť niektorých farárov s vtedajším vedením cirkvi (generálny biskup Filo, generálny dozorca Holčík). Robil som si svoju prácu v zbore, ako som najlepšie vedel.

Vtedy to boli z môjho pohľadu dobré časy. Prichádzali zaujímavé materiály do zborov, školenia pre presbyterov, vytvárali sa farárske miesta po nemocniciach a na školách. Zakladali sa evanjelické školy, cirkev sa burcovala k misijnej práci. Prichádzali nové formy, nové spôsoby, zapájali sa do práce presbyteri, oživila sa práca s mládežou a cirkev to podporovala, prišlo čítanie starozmluvných a epištolických textov. Nevnímal som konflikty, ktoré mali niektorí farári s vedením. Skôr som videl tú snahu povzniesť cirkev, posúvať ju vpred, robiť ju pre ľudí bližšou, modernejšou, otvorenejšou a misijnejšou. Možno som si to trochu zidealizoval a na zlé veci pozabúdal. Ale tak sa mi to v spomienkach vracia.

Ale na toto, čo vidím dnes, nezabudnem. Nezidealizujem si to po pár rokoch. Budem si to pamätať ako čas, keď cirkev akoby nebola cirkev, len firma, kde platí: „drž hubu a počúvaj, lebo dostaneš disciplinárku a poletíš.“

Neviem o tom, žeby nejaké predsedníctvo v dejinách ECAV podalo toľko trestných oznámení na svojich členov ako toto. Neviem o tom, žeby nejaké iné predsedníctvo v dejinách cirkvi odvolalo riadne zvoleného dištriktuálneho dozorcu, neviem o tom, žeby sa počas nejakého iného vedenia cirkvi toľko obviňovalo, osočovalo a odsudzovalo verejne, ako teraz. Neviem o tom, žeby nejaké vedenie cirkvi dalo toľko možností ľuďom, ktorí v sebe nemajú štipku slušnosti, ani kúsok kresťanskej lásky, aby šírili svoj hnev a svoju zlobu na verejnosti.

A pritom sa stále opakuje, že môžete povedať svoj názor, že treba byť pravdivý a otvorený.

Takí ste aj boli, milí bratia a sestry, presbyteri. Boli ste úprimní a otvorení. A ako to dopadlo? Po nepríjemnom liste od sestry šéfredaktorky, ste sa predsa len dočkali uverejnenia svojho názoru. Ale asi ste nečakali takú odpoveď.

Takže sa máte ospravedlniť redakcii a brat dozorca má zbaliť kufre a odstúpiť, teda vyvodiť politickú zodpovednosť za stranu, za ktorú kandidoval vo voľbách, pretože nemala úspech.

Cítite tú slobodu? Cítite tú lásku, úctu, pravdu, spravodlivosť? Cítite, ako môžeme byť v cirkvi otvorení a úprimní? Ako kresťansky a s láskou vám prišla odpoveď?

Aj ja niečo cítim. Asi to, čo aj vy a mnoho ďalších v našej cirkvi. Frustráciu a nemohúcnosť. Koľko ešte takýchto spôsobov znesieme? Koľko článkov v Posli ešte vydržíme? Koľko žalôb, trestných oznámení, obvinení z podvodov a zlodejstiev ešte znesieme?

A koľko toho ešte znesie náš zborový dozorca? My všetci stojíme bokom. Naše meno sa neobjaví v nejakej zlej formulácii v každom čísle Posla. Ale on sa skoro v každom čísle dočíta, aký je, čo urobil či neurobil, ako má odísť a vzdať sa. Prekáža „novému duchu a pokroku.“ Aké to je pre jeho rodinu a pre jeho najbližších? Myslíte si, že sa človek len tak otrasie a nevadí mu to? Myslíte si, že v noci spí pokojne, ako bábätko? Vy by ste spali?

Je z toho celého nejaké východisko? Aké? Extrémne? Niektorí odhlásia evanjelický posol, lebo predsa nebudú platiť peniaze za taký časopis. Mladí ľudia zbalia kufre a skončia v inej cirkvi. A tí slabší vo viere povedia, že toto nie je cirkev, že s týmto nechcú mať nič spoločné. O toto teda ide?

Jaroslav Petro
zb. farár

✂ - - - - - - - - - ✂ - - - - - - - - - ✂ - - - - - - - - - ✂ - - - - - - - - - ✂ - - - - - - - - - ✂ - - - - - - - - - ✂ - - -

Milí dospeláci ☺

Tento kvíz bude trochu netradičný. Výsledok bude v číselnom tvare. Je už na vašej šikovnosti, dešifrovať ho a nájsť hľadané slovíčko ☺
Veľa zdaru!

1. Nech sa Vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa! (v ktorej kapitole Jánovho evanjelia sa nachádza tento text?) ☐
2. ...Ani oko nevídalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú. (z ktorého listu Korintským je tento text?) ☐
3. Priblížte sa Bohu a priblíži sa vám... (z ktorej kapitoly listu Jakuba je tento text?) ☐
4. Kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá život. (z ktorej kapitoly prvého listu Jána je tento text?) ☐
5. ...kto hľadá, nájde;... (z ktorého verša Lukášovho evanjelia je tento text?) ☐

Pán Boh nám dáva niečo, s čím sa nám žije ľahšie. Čo je to? Odpoveď: .....

čítam – čítaš – čítame...

Ruth Soukupová: Lepšie žiť, menej míňať – 12 tajomstiev spokojného života

Každý sa raz dostane do stavu, keď je nespokojný so svojím životom a túži po zmene. Len nevie, ako na to. Možno ho naštartuje Ruth Soukupová, ktorej knižka *Lepšie žiť, míňať menej* je aj jej osobnou spoveďou a veľmi povzbudzujúcim čítaním.

Je napísaná ako praktický sprievodca, ktorý nám pomáha zvíťaziť nad nenásytnou túžbou mať viac! Neustále bombardovanie časopismi a lákavými letákmi nás vábi nakupovať a nakupovať, hoci podvedome vieme, že na to nemáme, a stávame sa obeťou. Rozhádžeme si život, vzťahy a v krajnom prípade aj manželstvo, ako sa to stalo Ruth. Dostala sa do bodu, kde si povedala dosť. Otvorene hovorí o svojej ceste, prináša nám motiváciu, inšpiráciu, ale zároveň aj potešenie z nastúpenej zmeny. A čo je najdôležitejšie, naučí nás, ako byť spokojným a vyrovnaným bez ohľadu na finančnú situáciu.

Autorka inšpiruje svojou otvorenosťou a priamočiarosťou, povzbudí nás a ukáže novú životnú perspektívu. Kniha je aj výborným čítaním pre unavené, podráždené a preťažené mamičky, návodom, ako si udržiavať domácnosť v poriadku a nájsť si viac času pre svoje ratolesti.

Rozhovor s Kristínkou z Bieloruska

28. februára 2016 sme mali v našom zbore návštevu. S niekoľkými mladými ľuďmi pozbieranými z celého Slovenska, prišlo jedno útle dievčatko z Bieloruska. Pre nás akoby z iného sveta. Už sme zabudli na časy, keď bola cirkev na Slovensku prenasledovaná, keď hlásiť sa k viere v Ježiša Krista prinášalo ohromné riziká. Kristínka z Bieloruska rozprávala svoje osobné svedectvo, ako sa dostala k úprimnej viere v Boha. Ako v krajine - kde boli niekoľko rokov zakázané Vianoce a kde sa nemôže stretnúť viac ako 25 ľudí, pretože sa to považuje za protištátne stretnutie a štát v podstate komunikuje len s jedinou Pravoslávnou cirkvou - ako v takejto krajine žijú kresťania.

Tu na Slovensko prišla na ročný pobyt, ako dobrovoľníčka z malého zboru po tom, čo niekoľko mladých ľudí zo Spoločenstva evanjelickej mládeže bolo cez prázdniny na týždennom tábore u nich v Bielorusku.

Boli to požehnané bohoslužby, kde sme si uvedomili ten paradox. My máme slobodu a mnoho možností, ale akoby nám chýbala úprimná láska a oni sa stretávajú v garáži farára prenasledovaní vrchnosťou, ale s nadšením a oduševnením počúvajú Božie slovo.

Mohli by ste našim čitateľom prezradiť, kedy a kde ste sa narodili?

Som narodila sa 1992 v mieste Vitebsk, Bielorusko.

Ako ste sa dostali k viere v Pána Boha? Do ktorej cirkvi patríte? Mohli by ste nám ju priblížili niekoľkými vetami?

Pochádzam z pravoslávnej rodiny. Naša rodina žila dlho len formálne kresťanstvo. Na Vianoce a Veľkú noc sme šli do kostola, ale hlbší vzťah s Bohom sme nemali. Nerozumeli sme, čo to znamená mať vzťah s Bohom. Moja babka ale často hovorila mame, aby sme viac čítali Bibliu.

Ako rodina sme žili relatívne komfortným životom, nič nám nejako zvlášť nechýbalo. Nemala som v tom čase dôvod hľadať Boha. Raz sme sa viezli autobusom na cintorín a otec z okna uvidel svojho známeho. Rozhodol sa, že ho pôjdeme navštíviť. Tento muž mal doma v garáži veľa hudobných nástrojov. Pozval ma, aby som niekedy prišla aj s kamarátmi. V rohu tejto garáže bol opretý drevený kríž. Keď sme ho s kamarátmi zbadali, mysleli sme si, že ten muž je v nejakej sekte. Bála som sa, že sa ma bude snažiť do tejto sekty dostať a prestali sme tam s kamarátmi chodiť. Len občas sme k nemu zašli s rodičmi na návštevu, jedli sme spolu, hrala som sa s jeho deťmi, ale o viere sme nehovorili.

Keď som mala 17/18 rokov, zomrel môj otec. Vtedy som sa začala pýtať: „Prečo Boh zobral môjho otca?“ Ten otcov známy, ku ktorému sme predtým chodili, bol evanjelický farár. Často k nám potom prichádzal a pomáhal nám prejsť týmto obdobím, podporoval nás s mamou. Veľa sme sa spolu rozprávali.

Neskôr ma zavolal na konferenciu Spoločenstva evanjelickej mládeže do Košíc. Na ceste tam, ktorá trvala 15 hodín, sme mali veľa času hovoriť spolu o viere a o Bohu. Na konferencii v Košiciach som videla veľa mladých ľudí. Videla som na nich, že mali cieľ v živote, pomáhali si navzájom, nemysleli si, že majú málo času a venovali sa ľuďom. Pýtala som sa: „Prečo nemôžem byť ako oni?“

Keď sme sa vrátili, postupne mi Boh otváral oči a ja som Ho začala spoznávať viac. A vidím, ako riadi veci tak, aby som mohla rozumieť tomu, ako On stvoril svet. Hoci ja som nič neurobila, zariadil, aby som mohla navštíviť múzeá v Rakúsku a Maďarsku a vidieť ryby a ostatné živočíchy, ktoré On stvoril. A aj to, že môžem byť tu na Slovensku, zariadil Boh.

Chodím do evanjelického zboru. V Bielorusku je len 5 štátom oficiálne uznaných evanjelických zborov. Som jedna z vedúcich mládeže. Náš zbor slúži bezdomovcom, nosíme im jedlo. V Bielorusku mnohé veci nefungujú tak, ako tu na Slovensku. Teraz, keď som tu, učím sa ako slúžiť a fungovať v zbore, aby som to vedela praktizovať aj doma.

Koľko cirkví existuje v Bielorusku a ako sú organizované?

Jedna cirkev existuje v Bielorusku v mieste Grodno.

Kde pôsobíte na Slovensku a čomu sa tu venujete?

Som ako dobrovoľníčka v Púchove. Učím v škole ruštinu, robím plagáty na akcie, fotím, pomáham na doraste, na mládeži a na skautoch (Royal Rangers, Záriečie).

Čo a kde ste vyštudovali predtým, než ste prišli k nám?

Som skončila vysokú školu promysiel'ni dyzain.

Ako dlho budete u nás pôsobiť?

Do augusta 2016, je napísaný môj projekt.

Aké plány máte do budúcna, keď odídete zo Slovenska?

Modlím sa, aby som vedela, čo chce Boh. Na Slovensku mi je dobre, ale vidím, aká dôležitá je služba v Bielorusku, kde ľudia o Bohu vedia tak málo.

Ako Vás prijali ľudia, s ktorými ste prišli do styku po príchode na Slovensko?

Ja som veľmi rada za tých ľudej, ktorých mne dal Boh tu na Slovensko. Oni je veľmi dobrý a vzácny.

Môžete nám opísať nejakú humornú príhodu z vášho pobytu u nás?

Keď neviem, ako sa volá niaka vec v slovenčine, vtedy povedam to v ruštine a človek na Slovensku dá mne úplne inú vec čo ja myslila, a to vtipne, že slova mame rovnaki a význam iný.

-dk-

Modlitebný kalendár CZ Obišovce		
Dátum	**Príležitosť**	**Modlíme sa za**
27.3.2016	**Veľkonočná nedeľa**	novú stabilnú vládu
		korektnejšie vystupovanie v politike
		zodpovedných a svedomitých politikov
3.4.2016	**1. nedeľa po Veľkej noci**	väčší záujem politikov o potreby občanov
		farárov, seniorov a biskupov
		vedenie cirkvi, aby hľadalo cestu zmierenia
10.4.2016	**2. nedeľa po Veľkej noci**	umelé kauzy, ktoré traumatizujú evanjelickú verejnosť
		mladých ľudí, ktorí by išli študovať teológiu
		manželstvá
17.4.2016	**3. nedeľa po Veľkej noci**	výchovu detí
		lepšie vzťahy medzi rôznymi generáciami
		zmierenie v rodinách
24.4.2016	**4. nedeľa po Veľkej noci**	prenasledovaných a trpiacich kresťanov
		slobodu vyznania v totalitných krajinách
		misionárov vo svete
1.5.2016	**5. nedeľa po Veľkej noci**	slobodných ľudí
		rozvedených ľudí
		osamelých ľudí
8.5.2016	**Nedeľa po Vstúpení**	smútiacich, ktorí stratili blízkeho
		chorých a umierajúcich ľudí
		ľudí prežívajúcich depresie
15.5.2016	**1. slávnosť svätodušná**	opatrovateľov chorých
		deti v detských domovoch
		predsedníctvo a presbyterstvo CZ
22.5.2016	**Svätá Trojica**	vedúcich mládeže, detí a dorastu
		kostolníkov, kurátorov, kantorky, pokladníčky a účtovníčku
		Utečencov
29.5.2016	**1. po Sv. Trojici**	rozumné politického riešenie migračnej krízy
		ukončenie prenasledovania Islamským štátom
		upokojenie politického napätia v Európe
5.6.2016	**2. po Sv. Trojici**	prácu s deťmi
		projekt FUSION a mládež
		prácu s rodinami
12.6.2016	**3. po Sv. Trojici**	pripravovanú evanjelizáciu ProChrist
		odvahu k pokániu
		väčšiu dôveru v Božie vedenie v živote
19.6.2016	**4. po Sv. Trojici**	vlažných a povrchných kresťanov
		využitie starej fary
		práce na organe
26.6.2016	**5. po Sv. Trojici**	aby sme boli soľou zeme
		aby sme rástli v obetavej službe
		aby sme boli verní Bohu

Rozpis služieb Božích				
24.3.2016	**Zelený štvrtok**	17:00	Kysak	+VP
		18:00	Obišovce	+VP
25.3.2016	**Veľký piatok**	8:00	Suchá Dolina	pašie
		9:30	Obišovce	pašie
		11:00	Drienovská Nová Ves	pašie
27.3.2016	**Veľkonočná nedeľa**	8:00	Lemešany	
		9:30	Obišovce	spevokol
28.3.2016	**Veľkonočný pondelok**	8:00	Trebejov	
		9:30	Kysak	spevokol
3.4.2016	**1. nedeľa po Veľkej noci**	8:00	Drienovská Nová Ves	1M 32,23-30; 1Pt 1,3-9
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
10.4.2016	**2. nedeľa po Veľkej noci**	8:00	Trebejov	Ez 34,1-2.10-16; 1Pt 2,21-25
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
17.4.2016	**3. nedeľa po Veľkej noci**	9:30	Obišovce	+ posedenie pri káve
		14:00	Drienovská Nová Ves	Misijné popoludnie
24.4.2016	**4. nedeľa po Veľkej noci**	8:00	Kysak	Iz 12,1-6; Jk 1,17-21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
1.5.2016	**5. nedeľa po Veľkej noci**	8:00	Drienovská Nová Ves	2M 17,8-13; Jk 1,22-26
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Suchá Dolina	+VP
5.5.2016	**Vstúpenie Krista Pána na nebo**	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
8.5.2016	**Nedeľa po Vstúpení** Deň matiek	8:00	Trebejov	+VP Pr 1,8-10; Ef 6,1-4
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	+VP
		14:00	Lemešany	+VP
15.5.2016	**1. slávnosť svätodušná**	9:30	Obišovce	+VP + posedenie pri káve,
16.5.2016	**2. slávnosť svätodušná**	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
22.5.2016	**Svätá Trojica**	8:00	Kysak	+VP
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
29.5.2016	**1. po Sv. Trojici**	8:00	Drienovská Nová Ves	Jer 23,16-24; 1J 4,16-21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
5.6.2016	**2. po Sv. Trojici**	8:00	Suchá Dolina	Pr 9,1-10; 1J 3,13-18
		9:30	Obišovce	Mládežnícke bohoslužby
		11:00	Lemešany	
12.6.2016	**3. po Sv. Trojici**	8:00	Trebejov	Ez 18,20-24; 1Pt 5,6-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
19.6.2016	**4. po Sv. Trojici**	8:00	Kysak	1M 50,15-21; R 8,18-23
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
25.6.2016	**Skúška konfirmandov**	18:00	Obišovce	
26.6.2016	**5. po Sv. Trojici** Konfirmácia	9:30	Obišovce	+VP
29.6.2016	**Sviatok ap. Petra a Pavla**	18:00	Kysak	